

Sygn. akt VIII C 482/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Urszula Sulima

Protokolant: Agata Pomykała

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **S.A. z siedzibą w K.**

przeciwko **J. P.**

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka Akcyjna w K. domagała się zasądzenia od pozwanej J. P. kwoty 1951,68 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 lutego 2010 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że strony związane były umową sprzedaży energii elektrycznej dostarczanej do lokalu przy ul. (...) we W.. W wyniku przeprowadzonej przez pracowników strony powodowej kontroli oraz poddania licznika energii elektrycznej badaniu laboratoryjnemu ustalono, że błędy wskazań tego licznika przekraczają dopuszczalne normy i zostały spowodowane osłabieniem działania magnesu stałego licznika na skutek działania silnym i stałym polem zewnętrznym. Z tego też względu strona powodowa przyjęła, że nastąpił nielegalny pobór energii. Z tego tytułu obciążyła pozwaną opłatą ryczałtową w wysokości ujętej w żądaniu pozwu. Kierowane do pozwanej wezwania do uregulowania zadłużenia pozostały bez odpowiedzi.

W dniu 20 lutego 2013 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 44).

Wniesionym w dniu 25 marca 2013 r. sprzeciwem pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w całości domagając oddalenia powództwa i zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych.

Nie kwestionując faktu związania umową opisaną w treści pozwu pozwana podniosła, iż na skutek przeprowadzonych badań licznika ustalono, iż wskazywane przez niego wartości były zawyżone, a strona powodowa podjęła decyzję o zwrocie na jej rzecz nadpłaconej kwoty 10.339,99 zł. Pozwana przyznała, iż kwota ta została w całości rozliczona, a pracownicy strony powodowej poinformowali ją o zakończeniu sprawy. Podała, że również postępowanie w sprawie kradzieży energii prowadzone przez Policję zostało umorzone z uwagi na brak dowodów potwierdzających winę pozwanej.

W kolejnym piśmie procesowym pozwana zaprzeczyła, jakoby doszło do nielegalnego poboru energii oraz jakoby to ona miała ingerować w licznik, tym bardziej, że wskazane pomiary były zawyżone, a zatem licznik naliczał energię na jej niekorzyść.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 lipca 2003 r. poprzednik prawny strony powodowej (...) Spółki Akcyjnej w K. zawarł z pozwaną J. P. umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...), na mocy której dostarczał do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) we W. energię elektryczną. W § 11 ust. 3 strony postanowiły, że w przypadku nielegalnego poboru energii elektrycznej sprzedawca może zastosować opłaty ryczałtowe określone w Taryfie dla energii elektrycznej obowiązującej na terenie działania sprzedawcy.

Dowód: -umowa z dnia 17.07.2003 r., k. 5-6.

W dniu 2 listopada 2009 r. pracownicy strony powodowej przeprowadzili w mieszkaniu pozwanej kontrolę prawidłowości działania i użytkowania układów pomiarowych oraz rozliczeń zużycia energii elektrycznej.

Pracownicy strony powodowej ustalili, że miejsce lokalizacji licznika, stan zewnętrzny licznika oraz umiejscowione na nim plomby były nieuszkodzone. Pozwana w trakcie kontroli zgłaszała zbyt szybkie obroty tarczy licznika, mimo wyłączenia urządzeń elektrycznych. Pracownicy strony powodowej, na zlecenie pozwanej, przekazali licznik do dalszej diagnostyki.

Dowód: -upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr (...), k. 7;

-protokół badania licznika energii elektrycznej z dnia 2.11.2009 r., k. 9;

-zlecenie OT Nr (...), k. 10.

Podczas badania laboratoryjnego zdemontowanego licznika ustalono, że błędy licznika były dodatnie i przekraczały dopuszczalne błędy określone w przepisach metrologicznych. Licznik zawyżał wskazania zużycia energii elektrycznej. Zawyżanie spowodowane było osłabieniem działania magnesu stałego licznika, który jest elementem stabilizującym obroty tarczy wirnika. Uszkodzenie to, zdaniem badających, świadczyło o przyłożeniu do licznika bardzo silnego zewnętrznego i stałego pola magnetycznego (np. magnesu neodymowego).

Koszt badania licznika wyniósł 65,53 zł. Decyzją z dnia 5 lutego 2010 r. pozwana została obciążona kwotą 65,53 zł za naprawę licznika, kwotą 44,84 zł za wymianę licznika lub zegara oraz stwierdzono, że doszło do nielegalnego poboru energii elektrycznej poprzez ingerencję w układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo- rozliczeniowy.

Dowód: -protokół z badania laboratoryjnego z dnia 23.12.2009 r., k. 11;

-zestawienie kosztów, k. 12;

-decyzja wydziału technicznej obsługi klienta, k. 13.

Decyzją z dnia 15 stycznia 2009 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdził ustaloną przez stronę powodową taryfę dla energii elektrycznej. Zgodnie z przedmiotową Taryfą przez nielegalny pobór energii należy rozumieć m.in. pobieranie energii elektrycznej poprzez ingerencję w układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo- rozliczeniowy. Gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, przedsiębiorstwo może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz dwukrotności ceny energii elektrycznej.

Bezsporne.

Strona powodowa wystawiła pozwanej notę obciążeniową na kwotę 1951,68 zł tytułem nielegalnego poboru energii z terminem płatności do dnia 24 lutego 2010 r.

Dowód: -nota obciążeniowa, k. 15-16.

Pismem z dnia 8 kwietnia 2010 r. poprzednik prawny strony powodowej (...) S.A. zwróciła się do (...) Sp. z o.o. o dokonanie korekty zużycia energii elektrycznej w lokalu pozwanej za okres od 22 lutego 2008 r. do dnia 2 listopada 2009 r. na podstawie zużycia w okresie od 24 stycznia 2006 r. do 22 lutego 2008 r.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2010 r. poprzednik prawny strony powodowej poinformował pozwaną, że skorygowano zużycie energii elektrycznej za okres od 22 lutego 2008 r. do dnia 2 listopada 2009 r. Z przeprowadzonej korekty wynikało, że zwrotowi podlegała nadpłacona kwota w wysokości 10.339,99 zł. Strona powodowa pokryła należności wynikające z wystawionych pozwanej faktur na kwotę 3650,83 zł, zaś o pozostałą kwotę 6.689,16 zł pozwana mogła pomniejszyć blankiety prognozowane lub wystąpić o zwrot.

W dniu 11 maja 2010 r. strona powodowa przelała na rzecz pozwanej kwotę 6092,62 zł.

Dowód: -decyzja dotycząca korekty zużycia energii elektrycznej, k. 49;

-pismo z dnia 21.04.2010 r., k. 50;

-wyciąg z rachunku bankowego, k. 57.

Pismem z dnia 31 lipca 2012 r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 2568,95 zł, na którą składały się kwota 1951,68 zł tytułem nielegalnego poboru energii oraz kwota 617,27 zł za przekroczenie terminu płatności.

Pismem z dnia 11 października 2012 r., doręczonym w dniu 15 października 2012 r., strona powodowa ponownie wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 1951,68 zł w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

Dowód: -pismo z dnia 31.07.2012 r., k. 17-18;

-pismo z dnia 11.10.2012 r. wraz z dowodem doręczenia, k. 19-20.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było nieuzasadnione i jako takie podlegało oddaleniu.

Strona powodowa (...) Spółka Akcyjna w K. domagała się zapłaty kwoty 1951,68 zł naliczonej jako opłata ryczałtowa tytułem nielegalnego poboru energii elektrycznej dostarczanej do lokalu pozwanej J. P. położonego we W. przy ul. (...).

Podstawę prawną roszczenia stanowił przepis art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Art. 471 k.c. w sposób ogólny określa przesłanki odpowiedzialności kontraktowej. Do przesłanek tych zaliczamy, obok niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, ich następstwa w postaci szkody majątkowej, a także istnienie normalnego związku przyczynowego między naruszeniem przez dłużnika więzi zobowiązaniowej a szkodą powstałą u wierzyciela. Powyższe przesłanki odpowiedzialności winien wykazać powód zgodnie z art. 6 k.c.

Pojęcie nielegalnego poboru energii elektrycznej na gruncie prawa cywilnego może mieć dwojakie znaczenie. Po pierwsze odnosi się do czynu niedozwolonego polegającego na zaborze energii elektrycznej i wówczas odpowiedzialność sprawcy tego czynu za szkodę związana jest z przypisaniem mu winy stosownie do art. 415 k.c. Po drugie pojęcie nielegalnego poboru energii elektrycznej występuje w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012, poz. 1059 j.t.). Według definicji zawartej w art. 3 pkt 18 ustawy nielegalne pobieranie paliw lub energii należy rozumieć pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo

częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

W tym drugim znaczeniu ustawodawca określa jedynie elementy przedmiotowe czynu wskazując, że pobieranie gazu niezgodnie z umową ma charakter bezprawny, czyli wystarczający do przyjęcia odpowiedzialności kontraktowej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania. Nie są w tym wypadku istotne znamiona podmiotowe czynu a zwłaszcza nie jest konieczne ustalenie winy sprawcy w znaczeniu subiektywnym. Takie stanowisko zajęł też SN w orzeczeniu z dnia 9.04.2003r. w sprawie I CKN 252/01 (OSNC z 2004r., z 7-8, poz 110).

Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał przyjąć, że to na skutek działań pozwanej doszło do nielegalnego poboru energii elektrycznej w znaczeniu art. 3 pkt 18 ustawy, a tym samym, że to pozwana dopuściła się nienależytego wykonania zobowiązania. Na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania powyższych okoliczności, czemu jednak nie sprostała. Ograniczyła się jedynie do przytoczenia wyników badania laboratoryjnego, z których jednak nie wynikało, że to pozwana dopuściła ingerencji w licznik.

Nadto mając na uwadze okoliczności sprawy, a także kierując się zasadami doświadczenia życiowego, jako wątpliwe należałoby ocenić działanie pozwanej, która naruszyłaby strukturę licznika energii jedynie w celu, ażeby ponosić zawyżone opłaty za energię elektryczną. Postępowanie takie należałoby ocenić jako nieracjonalne oraz sprzeczne ze zdrowym rozsądkiem. Nadto wątpliwości może budzić również fakt, że to pozwana sama zawnioskowała o kontrolę licznika. Gdyby w istocie dopuściła się nielegalnych manipulacji z pewnością do powyższego by nie dopuściła. Również poprzednicy strony powodowej nie mieli wątpliwości, iż wadliwe funkcjonowanie licznika energii elektrycznej wyrządziło szkodę nie zakładowi energetycznemu, lecz pozwanej, co wyrazili poprzez zwrot na jej rzecz kwoty ponad dziesięć tysięcy złotych tytułem nadpłaconych należności. Wprawdzie strona powodowa w pismach procesowych wskazywała, iż ingerencja w układ mierniczy licznika spowodowała u niej stratę, jednak okoliczności tej nie wykazała. Jedynie zaś przy pomocy wiadomości specjalnych możliwe byłoby ustalenie, że zanim licznik zaczął wskazywać zawyżony pobór energii, wskazania te były zaniżone.

Dodatkowo wskazać jedynie należy, iż strona powodowa nie przedstawiła sposobu naliczenia dochodzonej pozwem kwoty. Z treści taryfy nie sposób zaś wywnioskować jaki wskaźnik został przyjęty jako podstawa tego naliczenia. Nie wyjaśnia tego również nota księgowa, która stanowi wyłącznie wewnętrzny dokument finansowy i jako taki nie stanowi wystarczającego dowodu na powyższe okoliczności.

Z tego też względu, mając na uwadze powyższe, powództwo jako nieuzasadnione, podlegało oddaleniu w całości.